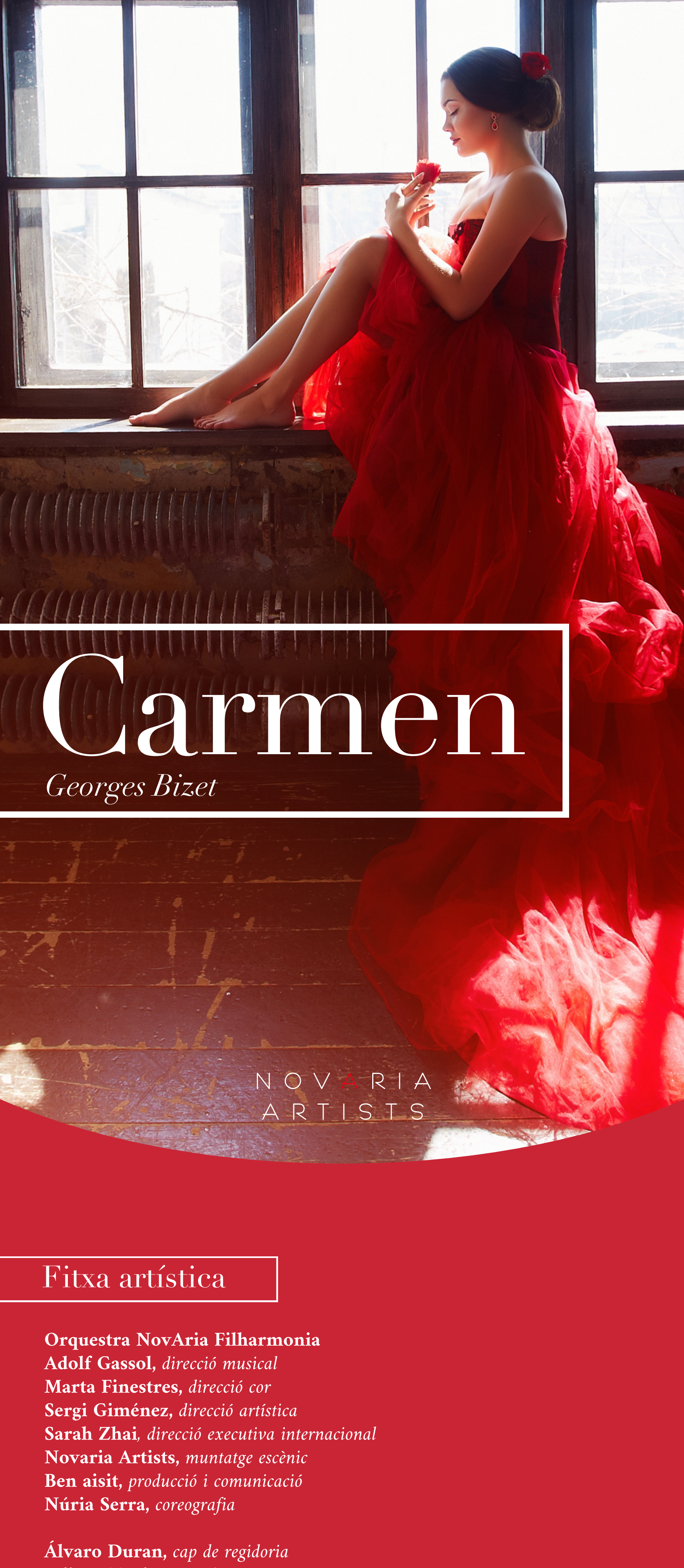

Carmen

Georges Bizet

NOVARIA
ARTISTS

Fitxa artística

Orquestra NovAria Filharmonia
Adolf Gassol, *direcció musical*
Marta Finestres, *direcció cor*
Sergi Giménez, *direcció artística*
Sarah Zhai, *direcció executiva internacional*
Novaria Artists, *muntatge escènic*
Ben aisit, *producció i comunicació*
Núria Serra, *coreografia*

Álvaro Duran, *cap de regidoria*
Juliana Tauber, *regidora*
Imesde, *il·luminació*
Montse Miralles, *disseny de vestuari*
Roger Griño, *caracterització*

Repartiment

Rosanna Cooper, Carmen
Ignacio Guzmán, Don José
Alberto Cazes, Escamillo
Amélie Robins, Micaela
Juhee Nam, Frasquita
Anastasia Apreutesii, Mercedes
Rodrigo Aguilar, Dancairo
Jose Cabrero, Remendado
Néstor Pindado, Zúñiga

Cor NovAria:

Sopranos: Sara Garcia, Alba Boix,
Telma Sveinsdóttir, Ayelén
Seras, Jessica Diaz, Alexia
Vázquez
Mezzosopranos: Marta Finestres,
Carme Berenguel, Marta Mateu,
Edith López, Olga Shvydka,
Pamela Guidi

Tenors: Emili Gispert, Jose
Cabrero, Carlos Lezcano, Víctor
Galiano, Elias Ongay, Eduardo
Tut Vargas
Baixos: Ariel Seras, Rodrigo
Aguilar, Víctor Alonso, Germán
Casetti, José Manuel García

Ballet NovAria:

Núria Serra
Marian Galarza
Laura Rodriguez

Airam Arencibia
Noel Romero
Leonardo González

Orquestra NovAria Filharmonia:

Violins 1rs:
Stansilav Stepanek, Concertino
Oleg Lachugin
Joan Bosch
Oleks Sora
Marc Armengol

Contrabaixos:
Oriol Casadevall
Joan Palet

Violins 2ns:
Maria Ruano, cap de segons
Aloma Ruiz
Laia Ferrer
Elisenda Prats

Vents i percussió:
Flauta Iulian Gogu
Flauta Joan Pons
Oboè 1 Guifré Sastre
Oboè 2 Maria Gil
Clarinet 1 Núria Querol
Clarinet 2 Montse Margalef
Fagot 1 Laura Guastevi
Fagot 2 Elena López
Trompeta 1 Gonzalo Álvarez
Trompeta 2 Momoko Furukawa
Trompa 1 Sebastià Rio
Trompa 2 Gerard Comellas
Trombó 1 Miquel R. Berenguer
Trombó 2 Meritxell Lanau
Percussió 1 Daniel Palou
Percussió 2 Xandri Monastrell

Viols:
Joan Ignasi Ferrer, cap
Jordi Nabona
Alfons Casas

Violoncel·ls:
Esther Vila, cap
Aleix Sala
Marc Renau

Agraïments:
Laura Planas, *presidenta honorífica*

Programa

Carmen, de Georges Bizet
Òpera escenificada en dos actes

Carmen és una de les òperes més aclamades i representades a diari internacionalment. Poques òperes del gran repertori commonuen i emocionen el públic com aquesta. La seva música original, penetrant i seductora, és una combinació de diferents estils que van del romanticisme francès més clàssic, a les melodies més boniques inspirades en el folclor espanyol. Versió escenificada de dues hores i quart amb 15 minuts d'entreacte. Orquestra simfònica, cantants solistes, cor, cos de ball espanyol, vestuari, il·luminació única i brillant adequada a les característiques tan especials del Palau de la Música Catalana... Més de 60 artistes a escena!

Sinopsi

L'òpera Carmen de Bizet s'ambienta a Espanya, Sevilla i al camp andalús, a principis del segle XIX.

ACTE I:

Uns soldats munten guàrdia. El brigadier Morales veu arribar una jove de cabells daurats: és Micaela, que cerca el seu promès, el brigadier Don José. Morales anuncia a Don José que una «bella noia ha vingut preguntant per ell», i que hi tornarà. El tinent Zúñiga, nou a la província, pregunta a Don José què sap de l'edifici situat a l'altre costat de la plaça. Es tracta d'una fàbrica de tabac, on només treballen dones. Sona la campana. És l'hora del descans per a les cigarreres de la fàbrica. Una operària, la més esperada de totes, no triga a aparèixer: és Carmen, i tots els homes la festegen. Ella es fixa en Don José, l'aborda i hi entaula una breu conversa. Arriba Micaela i anuncia a Don José que ve de part de sa mare. Ella li envia una carta en què li aconsella de casar-se amb la portadora de la carta, perquè «no n'hi ha de més bona i gentil». Es produeix un gran aldarull a les portes de la fàbrica. Carmen s'ha burlat d'una operària, que l'ha agredida, i Carmen li ha esgarrinxat el rostre amb un ganivet. Zúñiga interroga Carmen i la fa arrestar. Don José serà l'encarregat de portar-la a la presó. Carmen comença a seduir el seu amador guàrdia. Finalment convenç el brigadier que la deixi fugir, i aconsegueix escapar-se.

ACTE II:

Dos mesos més tard, uns oficials es troben a la taverna de Lillas Pastia, notori punt de reunió de contrabandistes, on hi ha Carmen cantant. També hi ha el tinent Zúñiga, que informa Carmen que Don José va ser degradat i arrestat per haver-la deixat fugir i que tot just ara acaba de complir el càstig. Apareix Don José, que ja ha sortit de la presó, i manifesta a Carmen l'amor per ella. La corneta sona, i Don José ha de tornar a la unitat. Carmen li demana que si vol donar proves d'un vertader amor haurà de seguir-la en companyia dels contrabandistes. Però per a Don José, això significa la vergonya i la infàmia de desertar, i per un moment decideix d'abandonar-la. En aquell instant arriba el tinent Zúñiga, qui entra forçant la porta. Vol fer fora Don José per avenir-se amb Carmen. Don José, enfurismat, treu l'espasa. Els contrabandistes immobilitzen i desarmen Zúñiga i decideixen retenir-lo durant un temps.

«Ets ara dels nostres?», pregunta Carmen a Don José, qui respon: «no tinc més remei». Carmen, les gitanes i els contrabandistes prometen a Don José una vida plena de llibertat.

ACTE III:

Som a la muntanya, on hi ha el campament dels contrabandistes. Carmen i Don José discuteixen. Ella diu que el seu amor ja no és com abans. Don José pensa en la seva mare i Carmen li aconsella que se'nhi torni, perquè decididament no està fet per a aquesta mena de vida. Els contrabandistes engugen l'operació quan, de sobte, acompanyada d'un guia, Micaela arriba al campament. Don José, que fa guàrdia, dispara un tret a un desconegut, però falla. És Escamillo, el torero, qui explica a Don José que ve a trobar-se amb Carmen, perquè segons li han dit ja no estima el soldat que va fer desertar. Els dos homes es barallen en una lluita a ganivet. Escamillo relleixa i cau. Quan Don José està a punt de ferir-lo, entra Carmen i l'hi impedeix.

Apareix Micaela, que ha vingut a cercar Don José, perquè té la mare a punt de morir. Carmen anima Don José a anar-se'nhi, però la idea de deixar el camp lliure a un nou amant és insuportable per a Don José. Finalment, Don José se'nhi va però promet a Carmen que es tornaran a veure.

ACTE IV:

Una plaça a Sevilla, davant de la Plaça de Bous. Els venedors ambulants ofereixen llurs mercaderies. El tinent Zúñiga s'estranya de no veure-hi Carmen. De sobte es produeix l'espectacular entrada de la quadrilla dels toreros, que tanca Escamillo acompanyat per una Carmen radiant. Apareix Don José i, en veure Carmen, li suplica de començar una nova vida, proclamant l'amor per ella, però Carmen el refusa. Don José, enecat per la ira, l'apunyala mortalment. En aquell moment, Escamillo surt triomfant, mentre el públic entusiasta l'ovaciona.

Funcions vinents

19/08/2023 - Carmen
02/09/2023 - Barocco Virtuoso Sensorial
09/09/2023 - La Traviata
24/09/2023 - Carmen
13/10/2023 - La Traviata
12/11/2023 - Madama Butterfly

NOVARIA
ARTISTS